

Daniels bok – nummer trettitre

Guds «segl» innprentet ved søndagslovdekretet: En profetisk analyse av Daniel kapittel 6

Jeff Pippenger

2023-12-28

Guds «segl», som kan ses, blir innprentet ved søndagslovdekretet.

«Ikke én av oss vil noensinne motta Guds segl så lenge våre karakterer har én flekk eller lyte på seg. Det er overlatt til oss å rette på manglene i vår karakter, å rense sjelens tempel for enhver besmittelse. Da vil sildigregnet falle over oss, slik tidligregnet falt over disiplene på pinsedagen....»

«Hva gjør dere, brødre, i det store forberedelsesverket? De som forener seg med verden, mottar verdens preg og forbereder seg på dyrets merke. De som ikke stoler på seg selv, som ydmyker seg for Gud og renser sine sjeler ved lydighet mot sannheten, disse mottar himmelens preg og forbereder seg på Guds segl i sine panner. Når dekretet går ut og merket blir påtrykt, vil deres karakter forbli ren og plettfri i evighet.» Testimonies, bind 5, 214, 216.

Daniel mottar seglet som kan ses, når han blir kastet i løvehulen, slik at kapitlet fremstiller søndagslovens dekret.

Da samlet disse menn seg hos kongen og sa til kongen: Vit, du konge, at medernes og persernes lov er slik at ingen forordning eller lovbud som kongen fastsetter, kan endres. Da befalte kongen, og de hentet Daniel og kastet ham i løvehulen. Men kongen tok til orde og sa til Daniel: Din Gud, som du stadig dyrker, han skal fri deg ut. Og en stein ble hentet og lagt over åpningen til hulen; og kongen beseglet den med sin egen signetring og med sine stormenns signet, for at intet skulle bli forandret i saken mot Daniel. Daniel 6:15–17.

Fortellingen ender ikke der, men den ender der den begynner. Rekken i Daniel kapittel seks illustrerer konføderasjonen som hovedsakelig ble ledet av de hundre og tjue fyrstene og de to mindre presidentene, men som også omfattet rådgiverne, høvdingene og stattholderne. Den femdobbelte alliansen ble dannet for å bedra kongen slik at han skulle forfølge Daniel. Fortellingen ender med deres dom, for de illustrerer en særlig dom som finner sted ved søndagsloven; en dom som ikke er rettet mot dem som representerer Daniel eller kongen, men mot dem som bedro kongen.

Og kongen bød, og de hentet de menn som hadde anklaget Daniel, og kastet dem i løvehulen, både dem selv, deres barn og deres hustruer; og løvene fikk makt over dem og knuste alle deres ben før de nådde bunnen av hulen. Daniel 6:24.

I det profetiske scenariet er det alltid kirken som bedrar staten, og kapittel seks identifiserer det bedraget som ble utført mot kongen. Etter at Akab hadde vært vitne til den mektige manifestasjonen av Guds kraft på Karmelfjellet, ledet Elia ham gjennom regnet tilbake til Jesabel.

Akab hadde ingen grunn til å tro at Jesabel ikke ville bli imponert over det kraftfulle vitnesbyrdet om Guds kraft, men Akab var blitt bedratt når det gjaldt Jesabels dypt rotfestede hat mot Elia. Fortellingen om Elia i konfrontasjon med Akab og Jesabel gjentas igjen i fortellingen om Johannes døperen (som var Elia), og Herodes og Herodias.

Da den berusede Herodes på sin fødselsdag lovet Salome (Herodias' datter) halvparten av sitt rike, ventet han ikke at Herodias ville kreve Johannes' hode. Kongene, enten det er Akab, Herodes eller Darius, blir bedratt av den urene kvinnen gjennom Jesabels falske profeters dans, eller Herodias' datters dans, eller det femdobbelte forbund i fortellingen om Daniel. Pilatus ble også bedratt av et korrupt presteskap, som representerte den jødiske «kirke», og en kirke symboliserer en kvinne.

Bedraget er et kjennetegn ved det profetiske scenariet, og islam i det tredje Ve er løgner som blir brukt til å bedra De forente nasjoner i de siste dager gjennom frykt. Både «bedraget» og «løgner» som frembringer bedraget, er identifisert i Guds profetiske Ord. Islams rolle, og pavedømmet som blir det åttende hodet blant de sju hodene, er allerede blitt identifisert som en del av budskapet som blir avseglet i de siste dager, som er Jesu Kristi Åpenbaring. Derfor er avsløringen av Darius' bedrag i Daniel kapittel seks en del av budskapet som utgjør Midnattsropets budskap. Bedraget er det elementet som fullt ut leger det dødelige såret og således oppvekker pavedømmet som det åttende og siste riket. I Darius' bedrag er de to frafalne presidentene og de hundre og tjue fyrstene representanter for bedragets konføderasjon, som står i kontrast til Daniel.

Ett hundre og tjue er et symbol på Guds disipler ved pinsen.

Og i de dager stod Peter fram midt iblant disiplene og sa: (Tallet på de tilstedeværende var omkring hundre og tjue.) Apg 1,15.

Pinsedagen er et forbilde på søndagsloven når seglet blir innpreget, og de hundre og tjue fyrstene som bedro Darius, er et symbol på et falskt presteskap ved søndagsloven. To kategorier av dem som bedrar kongen, blir fremstilt ved de to frafalne presidentene og de hundre og tjue frafalne fyrstene. De to presidentene blir regnet sammen med Daniel, som er profeten. De to klassene som bedrar Darius, representerer en gruppe falske profeter og en gruppe fordervede prester.

Ve hyrdene som ødelegger og sprer sauene på mitt beite! sier Herren. Derfor sier Herren, Israels Gud, således om hyrdene som gjeter mitt folk: Dere har spredt min hjord og drevet dem bort, og ikke sett til dem. Se, jeg vil hemsøke dere for deres onde gjerninger, sier Herren. Og jeg vil samle resten av min hjord fra alle de land jeg har drevet dem til, og føre dem tilbake til deres beitemarker; og de skal være fruktbare og bli mange. Og jeg vil sette hyrder over dem som skal gjete dem; og de skal ikke frykte mer, ikke forferdes, og ingen av dem skal mangle, sier Herren. Se, dager kommer, sier Herren, da jeg vil oppreise for David en rettferdig spire, og en konge skal regjere og ha fremgang, og han skal øve rett og rettferdighet på jorden. I hans dager skal Juda bli frelst, og Israel bo trygt; og dette er hans navn som han skal kalles med: HERREN VÅR RETTFERDIGHET. Derfor, se, dager kommer, sier Herren, da de ikke lenger skal si: Så sant Herren lever, han som førte Israels barn opp fra landet Egypt; men: Så sant Herren lever, han som førte opp og ledet ætten av Israels hus ut fra landet i nord og fra alle de land jeg hadde drevet dem til; og de skal bo i sitt eget land. Mitt hjerte er sønderbrutt i mitt

indre på grunn av profetene; alle mine ben skjelver; jeg er som en drukken mann, som en mann vinen har overvunnet, på grunn av Herren og på grunn av hans hellighets ord. For landet er fullt av horkarer; for på grunn av forbannelsen sørger landet; de herlige beitemarkene i ørkenen er uttørket, og deres ferd er ond, og deres makt er ikke rett. For både profet og prest er ugudelige; ja, i mitt hus har jeg funnet deres ondskap, sier Herren. Derfor skal deres vei bli for dem som glatte stier i mørket; de skal drives av sted og falle der; for jeg vil føre ulykke over dem, deres hjem søkelses år, sier Herren. Jeremia 23:1–12.

Jeremias' «hjem søkelses år» er dommen over sammensvorne som bedro Dareios. Dommen over de falske profetene og prestene er et emne i det profetiske Ord. Og likesom et fordervet presteskap førte de romerske myndighetene ut og bedro dem mot Kristus, behandler sammensvergelsen i Daniel seks nettopp denne profetiske sannhet.

De profetiske linjene i kapittel fem i Daniel fremstiller den utøvende dommen som fullbyrdes over det republikanske hornet og nasjonen Amerikas forente stater ved søndagsloven. Denne dommen blir fullbyrdet ved islam i det tredje Ve, som har sneket seg inn i riket gjennom den ubeskyttede sørlige muren. Linjen om søndagsloven i kapittel tre i Daniel identifiserer Guds folk som opphøyes som et banner for hele verden på nettopp den tiden. Kapittel seks fokuserer på dommen som fullbyrdes over de falske profetene i den samme historien.

Ved søndagsloven i De forente stater består det frafalne protestantiske horn av to klasser: den ene som opprettholder søndag som gudstjenestedag, og den andre som forgieves bekjenner å opprettholde sabbaten som gudstjenestedag. Deres motstykker innenfor det republikanske horn er Det demokratiske og Det republikanske parti. Hvert av de to frafalne horn ble forbilledlig fremstilt ved saddukeerne og fariseerne på Kristi tid. De to frafalne presidentene og hundre og tjue prestene i bedraget omkring Darius representerer også de to kategoriene av det frafalne protestantiske horn. Selv om de i den tiden da beretningen fant sted faktisk var politiske skikkelser, viser den profetiske sammenheng at det er den frafalne religiøse makt som bedrar staten.

Fortellingen, slik den er framstilt på Karmelfjellet, identifiserer to grupper av falske profeter: Ba'als profeter og lundens profeter (Asjtarot). Sammen er de et forbilde på foreningen av kirke og stat, for Ba'al er en mannlig guddom og Asjtarot er en kvinnelig guddom. Elia henrettet til sist de falske profetene på Karmelfjellet, slik sammensvergelsen i Daniel kapittel seks ble kastet i løvehulen.

Og Elia sa til dem: Grip Ba'als profeter; la ikke én eneste av dem slippe unna. Og de grep dem; og Elia førte dem ned til bekken Kisjon og drepte dem der. 1 Kong 18:40.

I den samme fortellingen om Karmelfjellet, representert ved Johannes Døperen, er den makten som bedrar, datteren. Begge fortellingene identifiserer bedragerne som dansende, enten omkring sitt offer på Karmelfjellet eller ved Herodes' berusede fødselsdagsfest, der Salome utførte sin bedragerske dans. Sammen identifiserer de to linjene den kombinasjonen av kirke og stat som er fullt ut formet ved søndagsloven, og at De forente staters frafalne kirker er døtrene til Herodias, som er Jesabel, som begge representerer katolisismen. Herodes' fødselsdag markerer slutten på jorddyrets sjette rike, men markerer samtidig fødselsdagen til det sjuende riket i Bibelens profeti

(De forente nasjoner).

Allerede i selve løftet til Salome går Herodes med på å gi Salome halvparten av sitt rike, noe som identifiserer at det sjuende riket representerer en kombinasjon av en halv kirke og en halv stat. Riket begynner når Johannes' hode blir overgitt til Herodias. Av denne grunn blir det sjuende riket fremstilt i Åpenbaringen kapittel sytten som et rike som fortsetter bare en kort stund. Det er ved søndagsloven at den trefoldige forening blir etablert, for der blir de ti kongene enige om å gi sitt kortvarige rike til dyret i én «time». Den ene «time» er «timen» for søndagslovens krise, som begynner i De forente stater og ender når Mikael står fram.

Og de ti hornene som du så, er ti konger, som ennå ikke har fått noe rike; men de får myndighet som konger én time sammen med dyret. Disse har ett sinn, og de gir sin makt og styrke til dyret. Disse skal føre krig mot Lammet, og Lammet skal seire over dem; for han er herrenes Herre og kongenes Konge; og de som er med ham, er kalte og utvalgte og trofaste.
Åpenbaringen 17:12–14.

De ti kongene, fremstilt ved Herodes, samtykker ved det sjuende rikets fødselsdag i å gi halve sitt rike til dyret under søndagslovkrisen, som fremstilles som «én time». I den «time» blir håndskriften skrevet på Belsasars vegg. I den «time» blir Sjadrak, Mesjak og Abed-Nego kastet i ovnen og løftet opp i en sky, slik som de to vitnene i Åpenbaringen kapittel elleve. Den trefoldige union blir ført sammen ved det bedrag som utføres av dyret fra jorden, som lar ild fare ned fra himmelen for menneskenes øyne.

Og jeg så et annet dyr stige opp av jorden; og det hadde to horn lik et lam, og det talte som en drage. Og det utøver all den første dyrets makt for dets øyne, og får jorden og dem som bor der, til å tilbe det første dyret, hvis dødelige sår ble lagt. Og det gjør store tegn, så det endog får ild til å fare ned fra himmelen til jorden for menneskenes øyne, og forfører dem som bor på jorden ved hjelp av de tegn som det var gitt makt til å gjøre for dyrets øyne, idet det sier til dem som bor på jorden, at de skulle gjøre et bilde av dyret, som hadde såret av sverdet og levde.
Åpenbaringen 13:11–14.

Verden blir bedratt, ikke så mye ved miraklene, som ved «midlene til disse miraklene» som han hadde makt til å gjøre. Uttrykket «midlene til disse miraklene» er et tilføyet uttrykk, men det legger den rette vekt på miraklene, noe som nøye bør merkes. Måten det falske budskapet (ild fra himmelen) bedrar verden på, er viktig å erkjenne, for vi befinner oss nå nettopp i den historie hvor jordens befolkninger blir hypnotisert gjennom en «supermotorvei for informasjon» som kontrolleres og manipuleres av jordens globalistiske kjøpmenn. Dette emnet vil vi la ligge til senere artikler, men vi bemerker ganske enkelt nå at bedraget mot presidentene og fyrstene som ble utført overfor Darius, er et særskilt profetisk emne, som inneholder flere sammenknyttede elementer som må erkjennes.

Den trefoldige union blir ført sammen ved bedraget i Salomes sanselige dans foran herskerne ved Herodes' fødselsdagsfest. Bedraget som ble påtvunget Pilatus, og som var todelt av natur, besto i anklagen om at Kristus forårsaket og fremmet oppvigleri mot statsmakten, og også at han spottet mot den religiøse makt. I denne historien kom tre antagonister sammen. Den romerske makt

(staten), Barabbas, en falsk Kristus (den falske profet), og den frafalne jødiske kirke (dyret). Den frafalne kirke bedraget den romerske myndighet (staten) med den todelte løgn om oppvigleri og gudsbespottelse.

Da Darius endelig blir vekket til erkjennelse av bedragernes motiv, blir han tvunget til å kaste Daniel i løvehulen. Daniel brøt statens lov ved sin lydighet mot Guds lov. Løgnen som ble framstilt for Darius, ble fullbyrdet ved å opphøye Darius' stolthet og dermed hindre ham i å erkjenne bedragernes motiv. Løgnen og bedraget i fortellingen om Daniel og løvehulen identifiserer lydighet mot Gud som blasfemi og oppvigleri, noe som var det samme dobbeltfoldige bedraget ved korset, og veimerket ved korset er på linje med veimerket ved søndagsloven.

Straffen over den religiøse, forførende makten er et emne i Bibelens profetier, likesom det er et faktum at den religiøse makten forfører statsmakten.

«Folket ser at de er blitt bedratt. De anklager hverandre for å ha ført dem til undergang; men alle forener seg om å legge sin bitreste fordømmelse på tjenerne. Utro hyrder har profetert glatte ting; de har fått sine tilhørere til å sette Guds lov ut av kraft og til å forfølge dem som ville holde den hellig. Nå, i sin fortvilelse, bekjenner disse lærerne for verden sitt bedrageriske verk. Mengdene fylles av raseri. 'Vi er fortap!' roper de, 'og dere er årsaken til vår undergang;' og de vender seg mot de falske hyrdene. Nettopp de som en gang beundret dem mest, skal uttale de frykteligste forbannelser over dem. Nettopp de hendene som en gang kronet dem med laurbær, skal løftes til deres ødeleggelse. Sverdene som skulle drepe Guds folk, brukes nå til å tilintetgjøre deres fiender. Overalt er det strid og blodsutgytelse.» The Great Controversy, 655.

De religiøse lederne blir vendt imot etter at prøvetiden er avsluttet, for deres hjorder erkjenner at de var blitt bedratt av en løgn som de religiøse lederne hadde utbredt. Presidentene og fyrstene, sammen med sine familier, led alle den samme gjengjeldende dommen for den løgn de hadde utbredt. Da Elia drepte de falske profetene på Karmel-fjellet, blir den samme gjengjeldelsen framstilt ved «det store jordskjelv» i Åpenbaringen kapittel elleve, når «sju tusen» blir styrtet.

Og i samme stund ble det et stort jordskjelv, og den tiende del av byen falt, og i jordskjelvet ble syv tusen mennesker drept; og de øvrige ble grepet av frykt og gav himmelens Gud ære. Åpenbaringen 11:13.

I oppfyllelsen av det store jordskjelvet under den franske revolusjon representerte de sju tusen som ble drept, Frankrikes kongelige. I den «time» for det store jordskjelvet, det vil si søndagsloven, representerer de sju tusen som blir drept, syvendedagsadventister som bøyer seg for Roma; for bare de som forstår ansvaret knyttet til den syvende dags sabbat, mottar dyrets merke når søndagsloven kommer.

Forandringen av sabbaten er tegnet eller merket på den romerske kirkes myndighet. De som, idet de forstår det fjerde buds krav, velger å holde den falske sabbaten i stedet for den sanne, yter derved hyllest til den makt ved hvilken alene den er påbudt. Dyrets merke er den pavelige sabbaten, som verden har godtatt i stedet for den dagen Gud har innsatt.

«Men tiden for å motta dyrets merke, slik den er angitt i profetien, er ennå ikke kommet. Prøvetiden er ennå ikke kommet. Det finnes sanne kristne i hver kirke, den romersk-katolske kirke ikke unntatt. Ingen blir fordømt før de har fått lyset og har sett forpliktelsen i det fjerde bud. Men når dekretet går ut som håndhever den falske sabbat, og når den tredje engels høye rop advarer menneskene mot tilbedelsen av dyret og dets bilde, da vil skillelinjen klart bli trukket mellom det falske og det sanne. Da vil de som fortsatt fortsetter i overtredelse, motta dyrets merke på sin panne eller i sin hånd.»

«Med raske skritt nærmer vi oss denne perioden. Når de protestantiske kirkene skal forene seg med den verdslige makt for å opprettholde en falsk religion, fordi deres forfedre utholdt den bitreste forfølgelse for å motsette seg den, da vil den pavelige sabbat bli håndhevet ved kirkens og statens forente myndighet. Det vil bli et nasjonalt frafall, som bare vil ende i nasjonal ruin.» Bible Training School, 2. februar 1913.

De «sju tusen» som blir styrtet ved den store jordskjelvets «time», det vil si søndagsloven, har også sin parallell i de «sju tusen» som nektet å bøye kne for Jesabel på Elias' tid.

Men jeg har latt syv tusen bli tilbake i Israel, alle de knær som ikke har bøyd seg for Ba'al, og hver munn som ikke har kysset ham. 1 Kong 19,18.

Den første henvisningen til syv tusen identifiserer en trofast gruppe som nektet å bøye seg for Jesabel, og den siste henvisningen representerer en rest som faktisk bøyer seg for Jesabel. Når pavedømmet inntar det herlige land (jorddyret i Åpenbaringen tretten), ved søndagsloven, blir én klasse «styrtet omkull», og en annen klasse unnslipper Babylons kontrollers hånd, for budskapet om å komme ut av Babylon begynner da.

Han skal også trenge inn i det herlige land, og mange land skal bli styrtet; men disse skal unnslipe av hans hånd: Edom og Moab og de fremste av Ammons barn. Daniel 11:41.

Ordet «land» er et tillegg, for mange land blir ikke «styrtet» ved søndagsloven, men mange enkelte syvendedagsadventister blir det, for på det tidspunkt er de de eneste som holdes ansvarlige for lyset fra den tredje engel. De er de «mange», for de var blant dem som var kalt til å være blant dem som mottok Guds segl, men de forkastet det kallet.

Og han sier til ham: Venn, hvordan kom du inn her uten bryllupsklær? Og han ble målløs. Da sa kongen til tjenerne: Bind ham på hender og føtter, og før ham bort og kast ham ut i det ytterste mørke; der skal det være gråt og tenners gnissel. For mange er kalt, men få er utvalgt. Matteus 22:12–14.

Forførelsen som fyrstene og presidentene i Daniel kapittel seks står for, identifiserer straffen over den religiøse makten som forfører statsmakten.

Og kongen bød, og de hentet de menn som hadde anklaget Daniel, og de kastet dem i løvehulen, både dem selv, deres barn og deres hustruer; og løvene fikk makt over dem og knuste alle deres ben før de nådde bunnen av hulen. Daniel 6:24.

Vi skal fortsette med Daniels bok i den neste artikkelen.

Og hva skal jeg mer si? Tiden ville ikke strekke til for meg om jeg skulle fortelle om Gideon og Barak og Samson og Jefta, om David og Samuel og profetene, som ved tro overvant kongeriker, øvde rettferdighet, fikk løfter oppfylt og lukket løvers gap. Hebreerne 11:32, 33.